

АВТЕНТИЧНІСТЬ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ

Дудар І.Н., д.т.н., проф., Сологор В.М.

Мета роботи: Розглянути світовий досвід розуміння архітектурної автентичності різних територій, та розглянути історичні аспекти у проявах зодчества інших культур.

Кожна з них хоч і має свої характерні риси, притаманні лише її шляху розвитку, проте базові форми та зміст завжди залишаються в своєму первинному прояві, який лише потім змінюється під впливом подальшого розвитку. Первинних ознак, без яких не можливе повноцінне уявлення про українську архітектуру в цілому. Але також я хочу звернути вашу увагу безпосередньо на приклади інших країн, демонструючи їхній підхід до цієї теми.

Спектр зодчества на території України є багатограним. Від звичайної мазанки до шедеврів барокових споруд, завжди знаходиться місце для палаців, фортифікаційних споруд так і для цивільного будівництва, зведення сакральних споруд. На останніх двох я хочу зупинити свою увагу.

Романський тип архітектури увійшов на територію України в кінці 9 ст., змінюючись та набуваючи рис, характерних лише нашій території:

Безумовно, архітектура модернізму є проявом лаконічності та домінуванням форм над функцією, і тому є прекрасним прикладом для виявлення первинних елементів.

Проте і інші країни багаті на приклади виявлення автентики в образах свої будівель. Авангардистом цього руху є архітектор Ван Ши.

Також важливим джерелом є народна орнаментика
«Рухаємося до нового, не забуваючи минулого»

Також хотілося б розглянути сегмент приватного та колективного будівництва, оскільки на відміну від споруд соціального призначення, акцент робиться саме на діалозі між замовником та виконавцем проекту.

Висновок: Отже, на основі розглянутого світового досвіду українську архітектуру можна сприймати не лише з точки зору історизму, але й читати її у нашій недавній історії. Також розглянуто той факт, що процес розуміння архітектурної автентичності різних територій не можливий без співставлення та пошуку схожих елементів у проявах зодчества інших культур.